

262

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 4 czerwca 1959 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 7 lutego 1956 r. w sprawie zaszerogowania do grup uposażenia nauczycieli wychowania fizycznego w szkołach wyższych oraz nauczycieli zawodu w niektórych szkołach wyższych.

Na podstawie § 3 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 września 1956 r. w sprawie uposażenia pracowników naukowych i dydaktycznych zatrudnionych w szkołach wyższych oraz w Polskiej Akademii Nauk i jej placówkach naukowych (Dz. U. Nr 41, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 zarządzenia Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 7 lutego 1956 r. w sprawie zaszerogowania do grup uposażenia nauczycieli wychowania fizycznego w szkołach wyższych oraz nauczycieli zawodu w niektórych szkołach

wyższych (Monitor Polski Nr 28, poz. 388) dodaje się nowo ust. 4 w następującym brzmieniu:

„4. Uposażenie grupy 2K można przyznać przy powołaniu do pracy nauczycielowi wychowania fizycznego, który ukończył studia wyższe z tytułem magistra i posiada co najmniej 15-letnią praktykę pedagogiczną”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1958 r.

Minister Szkolnictwa Wyższego: S. Żółkiewski

263

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 27 maja 1959 r.

w sprawie ustalenia obszaru, na którym w 1959 r. wprowadza się powszechne badanie bydła na gruźlicę we wszelkich jej postaciach.

Na podstawie art. 29 i 109 przepisów z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673 z późniejszymi zmianami) oraz stosownie do § 11 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 26 maja 1959 r. w sprawie zwalczania gruźlicy bydła (Dz. U. Nr 34, poz. 208) zarządza się, co następuje:

§ 1. W 1959 r. obowiązek badania wszystkiego bydła na gruźlicę we wszelkich jej postaciach wprowadza się w obszarze województwa lubelskiego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. S. Gucwa

264

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 2 czerwca 1959 r.

w sprawie sprawdzania wartości materiału siewnego i powoływania urzędowych próbobiorców materiałów siewnych.

Na podstawie art. 12 ust. 2 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 6, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. W celu ustalenia, czy materiał siewny posiada odpowiednią wartość siewną i odpowiada obowiązującym normom, poddaje się go urzędowemu sprawdzeniu na zasadach ustalonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Sprawdzanie wartości materiału siewnego odbywa się bądź przez kontrolę polową i laboratoryjną, bądź tylko przez kontrolę laboratoryjną. Sprawdzanie wartości siewnej sadzeniaków ziemniaka odbywa się przez kontrolę polową, kontrolę kłębów w kopcach oraz kontrolę zdrowotności.

§ 3. 1. Kontroli polowej i laboratoryjnej podlegają:

- 1) plantacje nasienne, obsiane materiałem mącznym, na których produkuje się superelity lub elity hodowlane,
- 2) plantacje nasienne w gospodarstwach nasiennych, obsiane materiałem kwalifikowanym,
- 3) plantacje nasienne w gospodarstwach reprodukcyjnych, przeznaczone do produkcji materiału siewnego na zaopatrzenie innych gospodarstw,

4) plantacje nasienne objęte kontraktacją, zgłoszone przez instytucje kontraktujące,

5) plantacje obsiane materiałem kwalifikowanym, zgłoszone przez plantatora.

2. Kontroli laboratoryjnej podlegają nasiona przeznaczony do obrotu handlowego.

§ 4. 1. Kontrolę polową wszystkich stopni odsiewu przeprowadzają wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydów wojewódzkich rad narodowych za pośrednictwem kwalifikatorów. Kontrolę polową plantacji nasiennych obsianych materiałem mącznym, na których produkuje się superelity lub elity hodowlane, przeprowadza się przy udziale hodowcy.

2. Kontrolę laboratoryjną materiału siewnego wszystkich stopni odsiewu przeprowadzają wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydów wojewódzkich rad narodowych za pośrednictwem wojewódzkich stacji oceny nasion i ich ekspozytury. Wydawane przez stacje oceny nasion zaświadczenia ostatecznej kwalifikacji dla materiału siewnego pochodzącego z hodowli powinny być opatrzone również pieczęcią stacji hodowlanej i podpisem hodowcy.